

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 51.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392591280/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Men Fader smilede: «Nå, Pus, skal Anton så alligevel komme ind til dig?»

«Ja, Fa'r, og hans Skibe — og jeg skal komme herud!»

På hele den mørke Hjemvej, hvor Tue travede i vild Galop for at holde Skridt med Fader, stod Munden ikke på ham for Pludren om Anton og hans Skibe.

Og da Anton næste Dag arriverede, med mægtige, blå Bælgvanter, Træsko og stift Tøj og Skibene svøbt i en gammel «Aftenpost» — «for dér staar om Skive» — hoppede Tue ham glad i Møde og førte ham i Triumf ind i Legestuen, ja, åbnede endog det Allerhelligste, det gule Vægskab, og krammede alle dets Herligheder ud for ham — alt sit og Alls Legetøj. —

Fra nu af kom Anton daglig til Tue, eller også løb Tue ud til ham. Når han skyndte sig rigtig meget, kunde han nå derud på et Kvarter. Landevejen gik så fredelig og ensom under de bjærgtyrgrønne Skrænter, langs de flade Enge, til den kom forbi Markstien, hvor Tue smuttede ned. Og så lå det venlige Hus dér i sin pilehegnede Have.

Om Sommeren løb han og Anton ud over de store Enge, hørte Blæsten flyve og Fuglene synge, løb efter Skyernes Skygger med «Rigmor» bjæffende i Hælene, sprang over de vandblinkende Grøfter og satte Skibene ud at sejle i Åens roligt glidende Vande, hvor Græsset var frodigst, og Iris groede tæt og gult. — I et Bøsseskuds Afstand fra Birtes Flytte lå der en lille, rund Høj, beklædt med fire—fem høje Ælme, den hed Herrehovedet, fordi den lignede en Ridders fjerbuskede Hjælm, og her, fortalte Sagnet, havde der fordum ligget en lille Borg, Rosborg, hvortil Munkene inde fra Byens gamle Kloster var tyet ud, da Kong Abcl afbrændte deres Hjem. Men i endnu ældre Tid